

## Pierdute margini de abis

Samoila ( Florin Vasilescu )

---

Marea visurilor mele, conținut spălat de valuri  
Mă cuprinde-n spume albe ce se sparg mereu de maluri  
Inutilitatea lumii fără mare o vezi bine  
Și-ndoielile savante sunt icoane bizantine.

Rădăcinile firave, ca frânturi din lava zării,  
Servesc crezul unui mistic procesat de valul mării,  
Gratulând chiar moftul artei, fără granițe știute,  
Care poartă întâmplarea lepădată de acute.

Pierdute margini de abis cuprind nesiguranța-n tot,  
Abandonând sărmanul rost purtat de însuși Herodot.  
Sub cerul roșu, străpuns de pur, e-o chestiune de firesc  
Să am răspuns la întrebarea: Pe mine, oare, mă stăpânesc?